

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر محمد کریم فارغی - استراليا

۰۸ دسمبر ۲۰۲۰

داکتر محمد کریم فارغی

معارف افغانستان بازیچه دست عناصر ضد معارف

آرزو ندارم به کسی اهانت کنم ولی هر کسی باید به اندازه تفکر و تعقلش در محاسبات امور کشوری و مردم اهمیت داده شود. خانم خامک دوز که از راه پارچه های خامک دوزی هموطنان ما فرصت یافت به امریکا برود و در آنجا ارتباطات بیشتر از صلاحیت کاری و استعدادش به دست آورد، بنابر همان ارتباطات که اغلب باید از نوع استخباراتی بوده باشد، به وزارت معارف کشور رسید. او در حالی که نه پروای دیانت خود و دیگران را دارد و نه وطن و مردم برایش جایگاهی دارد، تصمیم می گیرد تهداب تعلیمی معارف کشور را یکبار دیگر پس از حاکمیت مجاهدین، به بحران بکشاند و آنچه را در بیست سال گذشته نیم بند گردیده بود، در ابهام و خلأ قرار دهد.

این‌ها اساساً جرأت اتخاذ چنین تصمیم بزرگی را ندارند مگر آن‌که دست‌های خطرناک و شیطانی اجنبی در خفا به آنها مشاورت تنگاتنگ بدهند، زیرا همه می‌دانند که معارف آئینه تمام‌نمای یک ملت است و مهم‌ترین بنای آن را نصاب تعلیمی دوره ابتدائیه تشکیل می‌دهد.

با نظر داشت واقعات تروریستی در سطح جهان که با دسیسه استخبارات غرب از نام اسلام انجام یافت، تعبیرهای نادرست از تعلیمات اسلامی به وجود آمد و چنان ذهنیت ایجاد گردید که این دیانت از تهداب باید اصلاح گردد، لذا کودکان در کشور های غربی حتی المقدور از این تعلیمات بدور نگهداشته شوند. تا آنجا که من اطلاع دارم در استرالیا از طریق مجاری مخفی تلاش صورت می‌گیرد تا مانع تعلیمات دینی به اطفال در مساجد گردند. نصاب تعلیمی مکاتب اسلامی در این کشور از نزدیک ارزیابی و کنترل می‌گردد، زیرا آنها تعلیم کودکان را مهمتر و جدی‌تر از مقابله با تروریستان مسلح می‌دانند.

رجوع به تعلیم مسجد محور آنهم به نه‌نهلان و نه‌باوگان جامعه ما در حالی که مساجد کشور نه از نظر ظرفیت و نه هم نصاب آماده چنین مفکوره پوچ و میان‌تهی است، در حقیقت امر انهدام تهداب تعلیمی جامعه ما و حاکم ساختن هرج و مرج در بافت اصلی اجتماع ما پنداشته می‌شود.

می‌دانم که چنین مفکوره ای یک در صد هم جنبه عملی ندارد ولی مطرح کردن معصوم‌ترین قشر جامعه ما در مسیر سیاست‌ها و ستراتیژی‌های شیطانی دشمنان مردم ما قابل تأمل و اندیشه برای روشن‌اندیشان و ملیون کشور و اولیای اطفال پنداشته می‌شود. این ذهنیت پردازی‌ها جز جنگ تمام‌عیار علیه مردم ما بوده می‌تواند...

همه می‌دانند که مشکل دینداری و اعتقادی در اطفال خردسال جامعه ما نه بلکه مشکل اطفال بزرگسالی چون خود "وزیره صاحبه"، "رئیس جمهوری" که کلمه شهاده را خوانده نمی‌تواند، "گلبدن" رهبر جهادی که به اساسی‌ترین ارزش‌های اعتقادی نپرداخته است، "صلاح‌الدین"‌ها و "عطا"‌ها و امثالهم است که باید به آنها زمینه تعلیمات اساسی اعتقادی میسر گردد.

من پیشنهاد می‌کنم که به عوض کورس‌های زبان پشتو که در دوران قیل از فاجعه هفتم‌ثور ۱۳۵۷ در سطح مؤسسات دولتی قابل‌اجراء بود، کورس‌های تعلیمات اسلامی را به کارمندان دولتی اجباری بسازند و بدون تصدیق‌نامه ازین کورس‌ها کارمندان قابل‌ارتقاء به مقامات بلندتر نباشند...